

26 SEPTEMBER 2020. KAATJE'S GEVECHT OP DE VECHT

door Klaas Wester (jvi 1970)

Is het weloverwogen, dapper of dom. Feit is dat we een fantastische roeislag hebben beleefd op de Vecht. Eerst een stukje geschiedenis. Van eind jaren 90 tot 2008 organiseerde roeivereniging De Kaag de Leidse Sloepenrace. Een 20-tal Kromhoutwhalers streden in de grachten van Leiden om de trofee. Niks C-waarde, gewoon, roeien en de snelste sloep wordt tot winnaar uitgeroepen. De *Kaatje* mocht dat met die rekenwijze ook twee keer beleven, maar dan in Gent. De foto met stuurman Willem Sont (jvi 1943) op onze schouders, met op de voorgrond de beker, staat in gedachten nog op de schoorsteenmantels. Het smaakt nog immer zoet. Na het 10e T-shirt, de kleuren waren wellicht op, gooide Leiden de kont tegen de krib en stierf de openingsrace van elk jaar een stille dood. Gelukkig nam Weesp het stokje over en zo start sinds 2009 het roeiseizoen op de Vecht. Dit jaar voor de 12e keer. In tegenstelling tot Leiden strijden hier alle door riemen voortbewogen vaartuigen, tot drakenboten toe, voor het hoogst haalbare. Iets wat voor ons whalers, met de minder gunstige C-waarde niet meer weggelegd is.

De Vechtrace. Opening van het seizoen op 26 september. *Kaatje* mag meeliften met het sleepje van de sloep *Igor*, die in Zijkanaal K haar ligplaats heeft. Patrick Schoonenberg (jvi 1974), Frank Steen (jvi 1980) en Ruud van Gorkum (jvi 1980) nemen daarbij de honneurs van *Kaatje* waar. Nick Margetson (jvi 1986), Steven Leffelaar (jvi 1980), Artto Brakkee (jvi 1978), Claudio Militello (jvi 1989), Klaas Wester (jvi 1970) en Wolfert Voet (jvi 1991) completeren de sloep voor de start. Eigenlijk waren we niet ingeloot, maar de organisatie streek de hand over het hart en zo konden we ons tussen diverse gigs, een drakenboot en alle damesploegen mengen. Een bont gezelschap derhalve. Gestoken in fris-nieuwe shirtjes maken we goede indruk.

Weesp is coronaproof. Geen tent, geen toiletten, geen publiek, instappen op ruime afstand van elkaar, geen start vanuit de kom van Weesp en in afwachting van het palaver en start uitgewaaid op de Vecht. Het startnummer komt per boot. Verdoofd van alle coronaplichtplegingen, zwijgen we ook bij het in ontvangst nemen van ons startnummer 13. Patrick brengt ons evenwel tot leven met de kreet: Mannen, we kunnen er 12 inhalen en daar gaan we voor! Aan moed en zin geen gebrek.

Na een aantal beste trainingen zijn we er klaar voor en om 11.25 gaan we na het vertrouwde ... 3, 2, 1,

het 11 km lange gevecht aan. Vijf kort en daarna verlengen. Geolied wordt de Lange Vechtbrug genomen en sneller dan verwacht zitten we onze buursloep de *Igor* op het roer. Aanmoedigingen over en weer en vervolgens op zoek naar de volgende. Patrick telt ons over de Vecht en praat ons voorbij de één na de andere sloep. De oevers spreken voor zich. We roeien langs mooie woonarken, villa's en de vestingwerken van de stelling van Amsterdam. Een gig is ons te machtig en wat later wordt ook het eentonig gedrum van een drakenboot luider en luider. Die tellen we niet mee, roept Patrick. Voor ons tellen alleen de sloepen. Al kronkelend de ideale lijn krap langs de boeien volgend, naderen we het keerpunt in het

Ballastgat. Het Ballastgat. Menig stuurman ligt hier de nacht voor de race wakker van. Krappe doorgangen tussen palenrijen en juist hier wil je inhalen of probeert een ander je de pas af te snijden. Krakende riemen en langs elkaar schurende sloeprompen in het heetst van de strijd. Scheldkanonnades over en weer. En nu. Niks van dat alles. Is het het precieze sturen van Patrick, het juiste opvolgen van orders door de bemanning of de vriendelijkheid van de ploegen van de beschaafde eerste startgroep? Zonder kleerscheuren of wat dies meer zij draaien we in de tegengestelde richting de Vecht weer op.

En dan ... Kort na passeren van de verkeersbrug, krijgt Patrick na weer een bocht 2 sloepen in het vizier, die we langzaam oplopen. Piramidetjes, 70%, 80%, 90% en dan 100% inspanning brengt ons op sloepsafstand van beide. De buitenbocht verhindert een vlotte passage. Even 70% en dan d'r weer tegenaan. Tergend langzaam lopen we de *Moos* op. De *Moos* loopt op dat moment zelf ook een sloep op en brult om ruimte. Patrick dient van repliek met: Ik zit al een hele tijd om jullie heen te k... (boots Tarzan zou hem een draai om z'n oren hebben gegeven). Ik ga door!

Juist op het moment dat we vrij van haar denken te zijn, komt de *Moos* hard stuurboord uit en nadert ons snel op ramkoers. De riem van Nick (BB 4) wordt uit zijn dol gelift, waardoor Nick achterovervalt en zijn riem moet laten glippen. Patrick stort zich voorover en weet de boeg van de *Moos* dermate bij te sturen dat die vrij blijft van de *Kaatje*. De *Moos* is dan wel een damesloep, maar met een stuurman. Die krijgt dus wat te horen! Nog op Artto's schoot liggend wil Nick direct zijn advocaat bellen, maar houdt het bij het aantekenen van protest bij de wedstrijdleiding. En dan is ook zijn riem aan een zwempartij begonnen. Razendsnel krabbelt Nick weer op zijn doft en neemt direct de reserveriem ter hand waarna na enkele misslagen het slagtempo van 28 slagen/minuut weer opgepikt wordt. De schuldvraag komt wel even ter sprake. Oploper moet ruimte geven, maar ook mag de opgelopen geen gevaarlijke manoeuvre maken. Fiftyfifty schuld is de mening. Verder weer naar Weesp. We hebben tenminste wat beleefd, maar nu rijst langzaam het besef. Hoe verklaren we dit aan Ronald.

We slingeren verder en raken toch wat vermoeid. De molens zijn in zicht, roept Patrick en dan weten we dat Weesp naderbij komt. De Roeivereniging, 1e molen, 2e molen, vestingwerk, restaurant volgen. Alles tel je af die laatste kilometer. Bij het oplopen van een laatste sloep krijgt de smalle Lange Vechtbrug wat tikken van enkele riemen en direct daarop wordt nog even een eindsprintje ingezet. Ter hoogte van de sluiskolk klinkt het toch wel verlossende: *Kaatje* gefinisht. Onze tijd: 1 uur 14 minuten. Wil je meer weten? vodv.nl.

Het door de organisatie per boot aangereikte koude biertje wordt met graagte genuttigd. En ziedaar. Onze afvallige riem komt aangevaren. Met dank aan een achterblijvende damesploeg hoeven we niet te biecht bij Ronald. Het blijft een moeilijke beslissing in het heetst van de strijd de riem weer oppikken, waarbij minuten verloren gaan of doorroeien met grote kans een riem kwijt te zijn.

Het was een heerlijke dag. Mooi dat de *Kaatje* het mocht beleven. Door nog knellender coronamaatregel is de kans groot dat de openingsrace van het roeiseizoen gelijk ook de laatste race van dit jaar zal zijn.